

לאסתפלא בכל הגי סטראין, מה שלא מסתכלין כי כל אינין אחרים. עם כל דא לא יכלין לאסתפלא לעילא, ולא אתייהיב לוין רשו לאסתפלא. ובכד בעאן לאסתפלא, כלחו מרתמי בדחילו באימטה בזיעע, וכלחו קראן בדחילו סגי, בקהל רב, (יזוקיג יב) ברוך כבוד ה' ממוקמו. ונבייהם, ולא כתיב מהו, פמא דכתיב, לבתר, וגבותם מלאות עיניים. אלא גופא דסטרא דמסתכלא לגוו, לגבי נקודה סטימא. מההוא סטרא אית לוז גובה. וכלחו מסתכלין לגוו, כמה דעת אמר (מ"א ז כה) וכל אחריהם ביתה.

아버지ם אהקריב לגבי רוזא דקיעמא, עד דסליק ברוזא עילאה לעילא. ועם כל דא לא זכה ביעקב, דיעקב איקרי (בראשית כה כ) איש תם. מהו איש תם, רוזא דא פמא דאתמר, (דברים לג א) איש האלהים, מאיריה דביבא. משה אקרי איש האלהים, יעקב אקרי איש תם, וכלא רוזא חדא. אוף hei וגבותם, ההוא דקיעמא לגוו. כלחו מלין עיניין לאסתפלא לבר. ואוף על גב דלא מסתכלא לגוו, גובה להם, וגבותם מלאות עיניים. ובלבת החיות יילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים, וכלחו בפום ההוא רוחא, דאוזיל ושליט עלייהו.

על אשר יהיה שם הרוח ללבת, כתיב אל אשר, וכתיב על אשר. אלא רוח דא דנפיק מגו רוחא סטימאה, ורק איהו רוח קדיישא, פד נפיק מגו ההוא טמרא דכוורסיא, ובטייש בההוא דשרי עליוי, בדין כלחו נטליין פחדא לגבהה, והיינו על אשר. אל אשר, דבטיש ביה ההוא רוחא, ולא שاري, אלא דנטלייל לגבהה, ונטלייל לגבי ההוא סטרא. על אשר יהיה שם הרוח ללבת, על ההוא אחר טמיר וגניז. לההוא רוחא עילאה שרייא עליוי, כלחו מסתכלין לגבהה, לאתוספא זיוא. ומההוא זיוא, אטוסף זיוא אינון קרגני החיות. ואינון זיוא דלהיט ונציז, לפום אסתפלותא דיקרא, לההוא רוח אחרא, דנפיק מהאי רוח קדמאה, רק איהו טמיר וגניז בגניזו יקרא.

דא איהו ברוזא דשם קדיישא, דכליל ביה שם אהיה, שם אורה ושליטה. מהאי שם, זעאין ורחלין, ונטליין באימטה בזיעע. ורק איהו שם אDSLיט על רתיכא דא, בראשמו דתלת שםון דכלילן ביה. ברוזא דא אית שבעין שםון מפודשין, שליטין על כל רוזין גניזין עילאיין, די כל חילין ומשרין זעאן מניהו, ונטלייל בגניזהו. ברוזא דא, כלילן כ"ב אתוין, וכלהי שביבין.

רוחacha דנפיק מהאי רוחא קדמאה, איהו דמטמן רוזא דמהימנותא